

Люди Як Кораблі

Skryabin (Скрябін)

Я не твій брат, ти не сестра моя
Ніколи не розкажуй мені, хто
І в чому є винен на нашій землі
Люди як кораблі
Кожен пливе, поки хвиля несе
І поки глибока вода-а
Глибока і темна до самого дна
До самого-самого дна

На глибині зустрічаються всі
Так, ніби в морі місця нема-а
І труться бортами, аж стогне земля
Від зависті, підлості й зла
Хтось не доплив, бо йому допомгли
Набрати повні трюми води-и
Бо стати героями тої війни
Дуже хотіли вони

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів

Наш океан знає більше, ніж ми
Секрети всі у нього на дні-і
А ми ходим зверху, великі й малі
Люди як кораблі
Гордо пливем, і не вірить ніхто
Що ним зацікавилось зло-о
І серед вітрів ми не чуем щурів
Які прогризають нам дно

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів

А до берега тихо хвилі несуть
Поранені душі живих кораблів
А від берега знову в море ідуть
Ті, хто вірив і правду знати хотів